

adgang for justitsministeriet til under nærmere angivne betingelser at tillade sådanne afvigelser fra testamentariske bestemmelser om anvendelse af arven, som ikke væsentligt fraviger testationens karakter.

En i udkastet indeholdt regel om, at der af midler, der tilfalder staten som arvingssløse kapitaler, skulle oprettes en særlig *arvefond*, er *ikke medtaget* i lovforslaget.

Folketingets 1. behandling af lovforslaget foretoges sammen med 1. behandling af forslag til lov om ændringer i skifteloven. *Edel Saunte* (S) gav i det store og hele udtryk for tilfredshed med lovforslaget. Hun fandt det dog urimeligt, at ægtefællens tvangsarv stadig kun var en sjettedel. Den burde sættes til en fjerdedel eller en tredjedel. Så var der spørgsmålet om uskiftet bo. Efter gældende ret kunne man ikke hensidde i uskiftet bo med særeje, men det var et spørgsmål, om man ikke burde indføre en adgang til at sidde i uskiftet bo i hvert fald med særeje, oprettet ved ægtepagt. I Norge havde man løst dette spørgsmål ved at tillade en særlig form for ægtepagt, der kunne skulle være gyldig ved skifte i levende live. Med hensyn til det „mellemdøde“ barns stilling havde hun sympati for svigerbarnet, der efter de nye regler ikke skulle have arv. Ganske vist kunne dette spørgsmål ordnes ved testamente, men i så fald ville svigerbarnet komme til at betale arveafgift som ubeslægtet, hvilket hun fandt for hårdt. Hun henstillede, at finansministeren løste dette problem ved en ændring af arveafgiftsreglerne. Reglen om forlodsret anså *Edel Saunte* for en god regel, men grænsen burde sættes ved barnets 24. år.

Ib Thyregod (V) ville i udvalget se nærmere på den foreslåede begrænsning i slægtens arveret, hvorefter fætre og kusiner ikke skulle arve. Også spørgsmålet om det „mellemdøde“ barns stilling måtte der ses nærmere på. Han var ikke sikker på, at lovforslagets løsning var den rigtige. Endelig måtte den foreslåede forringelse af livsarvingernes stilling og reglen om forlodsret overvejes nærmere i udvalget.

Også *Erna Sørensen* (KF) udtrykte betænkelighed ved, at staten som arvtager ifølge lovforslaget skulle gå forud for fætre og kusiner. Endvidere mente hun, at udvalget burde se nærmere på spørgsmålet om det „mellemdøde“ barns stilling. Spørgsmålet om uskiftet bo med særeje måtte man nu se at få en løsning på. Med hensyn til den nye regel om forlodsret var hun ikke sikker på, at den ville virke så godt her i landet som i Sverige, hvor man jo ikke havde regler om uskiftet bo. Reglen ville nok give megen administration.

Elsø-Merete Ross (RV) fandt det vanskeligt at tage principiel stilling til lovforslaget kun 9 dage efter dets fremsættelse. Hun var dog enig med *Edel Saunte* i dennes betragtninger om forlodsret og om svigerbarnets stilling. Det principielle spørgsmål, om man ved arve-lovgivningen burde begunstige den ældre eller den yngre generation